

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Quomodo cultus præstari possit Deo temporalibus bonis, extruendo &
ornando Templæ, &c. 21

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

At cuius perspicuum est (Per se consideratum) hoc loco idem significare, quod (ab iisque seria precatio ad Deum) iam vero ne ipsi quidem Aduersarij dicent, quod Ieiunium sine seriis precibus ad Deum, & consequenter sine dolore ac penitentia de peccatis, sine vera ac fidei conversione ad Deum, sit bonum opus, & pius cultus. Quid igitur habent Aduersarij, cuius Librum Reformationis accusent.

Postea quod ponunt Librum docere, quod Ieiunium non debet cuiquam per homines imponi, id penitus non haberur in Libro: sed prius Episcopos, suos quidem diligenter ad Ieiunium cohortatos esse, sed conscientias reliquise liberas, neque damnasse eos, qui ieiunare aut nollent, aut non possent: id quod verum esse nouerunt Aduersarij.

Non minus improbe ab illis factum est, quod condemnant id quod Liber docet, abundeos esse homines & abarcendos ab ea opinione, qua ieiunando promererri se aliquid a Domino persuasi sunt. Nam aliquid a quopiam promererri, ut omnibus notum est, aequali estimatione requirit, inter meritum ipsum & id quod eiusmodi merito mercedis loco debetur: eumque, a quo promeritum est, obnoxium reddit, id ei qui promeruit vel faciendi vel persoluendi. Deum ut exoremus oportet, idque in nomine Christi, quicquid boni nobis ab eo obtingere debet: promererri vero ab eo nihil possumus. Et quomodo supersticiosus non sit, qui eiusmodi meritum ieiunio suo, vel vlli alij operi attribueret?

Quarta Pars.

Quomodo cultus praestari posse Deo temporalibus bonis, extruendo & ornando Templis, &c.

CAP. XXI.

VARTA Reprehensio est, Quod dicat liber, Esse superstitiosum, impium, & peruersum sacrificium, velle Deo bona offerre temporalia, pro extruendis aut dotandis, aut illustrandis aut decorandis Templis, altaribus, Monasteriis, & quicquid impensarum in ligna lapides, & ossa erogatur, &c.

Responso.

Legatur totus Articulus de Sacris Oblationibus, & videatur rursus quomodo Archiepiscopi sui pia scripta tam impudenter peruerterat. Liber enim sic ponit, quem locum ipsi mularum adduxerunt. Quapropter offerre Dei magna donaria, ad aedificanda, ornanda, & dictanda templa, altaria & monasteria ultra quam id ad propagandam Christi Religionem conferat, idque ea falsa opinione, quasi haec Deo multo magis grata sint, quam si eiusmodi dona in pauperes propter Christum conferantur, nequaquam ea sacrificia sunt, quae requirit Deus, aut approbet, sed quis magis ira Dei provocetur, Hac sunt ipsa libri verba.

Quibus

Quibus manifestè ea tantummodo temporaliū bonorum oblatio reprehenditur quæ ad Templia, altaria, Monasteria que extuenda: ornanda, & ditanda impenditur, ad veram autem Religionis Christi propagacionem non confert. Atque ex ea superstitione, ac falsa opinione, quasi ea Deo multò magis accepta sit, quam si in pauperes propter Dominum conferretur. Aduersarij verò dicunt Librum superstitionis damnare, quicquid ad Templia, altaria, & monasteria extuenda, ornanda, & sustentanda erogatur. Qua verò pietate, qua conuenienti obedientia erga suum Archiepiscopum, imò qua publica honestate & probitate id ab ipsis factum sit, vnicuiuslibet Christiano in promptu est videre.

Accusatio decima.

De præmio & retributione honorum operum.

C A P V T X X I I .

N hoc articulo dicunt Aduersarij, Christum Dominum bonis operibus credentium promittere vitam æternam, Matth. 19. & 25. & afferunt innumera esse testimonia, quæ hanc fidem confirmant, quod Deus bona opera remuneret vita æterna.

Responso.

Consideret hæc testimonia qui uis Christianus, & deprehendet, Pro 2. nissile quidem Christū Dominū omnibus iis, qui ex vera fide bona opera faciunt, quod sint in vitam & regnum Dei introituri, ac hereditati, quodque ipse velit talibus vitam æternam rependere, sed tamen, ut ipsi Aduersarij latentur, ex gratuita dignatione suæ clementiæ, & per meritum Domini nostri Iesu Christi. Hoc verè Liber aperte docet, neque eum istius doctrinæ pudet, imò iubet, ut ea diligenter exerceatur & inculcetur hominibus. Quod legatur in Articulo de bonis operibus, quæstione Quarta, ubi sic habetur.

Tertiò, Mandatum Dei est, ut amplissimæ promissiones eius omnibus prælicentur, q[uod] emulmodum ait Paulus 1. Timoth. 4. *Pietas ad omnia utilis est, & qua promissionem habeat vita præsentis & futurae.* Et paulo posthac verba. Ita contra remuneratur *Deus opera eorum quis penitentiam agunt æternis p[ro]misis.* Vnde rursus apparet quam sine iusta causa Aduersarij Librum Reformationis insimulent. In memoratis enim verbis sat clarè expressum est, Deum opera suorum etiam in præsenti vita & æterna gloria remunerari.

Undecima Accusatio.

De Catholica Ecclesia.

C A P . X X I I I .

R I M V M omnium oppugnant descriptionem Ecclesiæ propositi a n in Libro Reformationis, nempe quod visibilis Ecclesia Dei sit congregatio illorum, qui verbum Dei nobis per Christum & Apostolos commendatum veraciter credunt, & per Spiritum.